

Во съѣтъ и великий понедѣльникъ

трапарі на єї. Пріпѣвъ: Слѣва твоѣ вѣжѣ нашѣ, слѣва твоѣ.
[Сей во всю седмицѣ.] Послѣдній ірмосъ, Соба ліка вѣдѣти:
глазъ є. Пѣснь є. ірмосъ:

Ти непроходимое волнѣющеся море, вѣжіиъ своямъ величіемъ
нездешніишиемъ, и прѣшествовати сквозь є гильтесикія
люди наставльшиемъ, гдѣи понимъ, славиши бо прославися.

И нензрѣнное слова вѣжія схожденіе, єже христоіхъ тонкіе єсть
бгъ и члѣпъ, єже бгъ невосхищениемъ бытии непощевавъ,
внегда воображати ся рабомъ, показуетъ оучинкѡмъ, славиши
бо прославися.

А послѣдніи съмъ пріндѣхъ, єгоже зракомъ воздаітель волю
шбложеніз єсмъ, шбнншавшиемъ адамъ, богатствай
вѣстѣомъ, положити хотій мою душу низбавленіе злъ,
иже безетрасній вѣстѣомъ.

Кондакъ, глазъ є. Подобенъ: Глакъ начатки:
Глаки въ рѣдаше ішнфова лишенія, и доблій сѣдаше на
колесницѣ, глакъ цѣ починаемъ: єгиптомъныи бо тогда
сласіемъ не поработавъ, возпрославлаша ѿ вѣдущаго
члѣпесика сердца, и посылающаго вѣнецъ нетленный. Гкося:
На рѣданіе нынѣ приложимъ рѣданіе: и низліемъ слезы со
глакомъ, плачущеся ішнфа приснопамятнаго и цѣло-
мѣдренаго, порабощеннаго оубш тѣломъ, душа же не-
порабощеніи гоблюдшаго, и єгиптомъ всѣмъ цѣтвовавшаго:
бгъ бо подаётъ рабомъ своимъ вѣнецъ нетленный.

Синаярій. Стіхіи на ішнфа прекраснаго.

Цѣломъдренныи ішнфъ, праведный держатель наивысъ:
И пшеницодавецъ, съ добрыхъ стоже!

Стіхіи на низохшю смоковници.

Соборище смоковници, христосъ єврейское,
Плодовъ чудядю дховныхъ воображеній,
Властью оудшаешь: єлже вѣжимъ страсти.